1 Αυγούστου 2017

Κύπρος, το μοιρόγραφτο κέντρο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

*Του Στέλιου Παπαθεμελή**

Ο Κύπριος Πρόεδρος παρέδωσε τα Πρακτικά της Ελβετίας κατ’ απαίτηση του Γ.Γ. του ΟΗΕ μόνο στα πέντε μόνιμα μέλη του Οργανισμού. Αναγκαίο, πάντως, είναι να τα λάβουν όλες οι κυβερνήσεις

Ο βαρύτατα εκτεθειμένος νορβηγός διαμεσολαβητής είχε το απίστευτο θράσος να καταλογίσει ευθύνες για το ναυάγιο και στην ελληνική πλευρά, μιλώντας για «συλλογική αποτυχία που περιλαμβάνει όλους»!

Επιβεβλημένη η έκρηξη του Ν. Κοτζιά ο οποίος τον καταχέριασε κυριολεκτικά (Νέα Σελίδα 23/7/17) χρεώνοντάς του φιλοδοξία να καταστεί … εκπρόσωπος τύπου της τουρκικής κυβέρνησης! Και απεκάλυψε πτυχές του βρώμικου ρόλου του: «Στις επισκέψεις του στην Ελλάδα ο κ. Άιντε συναντιόταν εν κρυπτώ με επιχειρηματίες -γιατί άραγε;- που όπως φάνηκε συνδέονται με συγκεκριμένους διεθνείς παράγοντες και επιλογές για το Κυπριακό. Σε αυτές τις συναντήσεις ήταν παρόντες και ορισμένοι δημοσιογράφοι (…). Δεύτερον ότι μας πήγε ο κ. Άιντε σε αυτή τη φάση της διαπραγμάτευσης χωρίς να έχει κάνει ο ίδιος επαρκή προεργασία. Τρίτον του επιτρέψαμε να λέει για μεγάλο χρονικό διάστημα πολλαπλά ψέματα». Κυρίως, όμως, «δεν φροντίσαμε να δείξουμε εξ αρχής τα υλικά συμφέροντα που συνδέουν ένα συγκεκριμένο κύκλωμα που θεωρεί ως διαπραγμάτευση την άνευ όρων παράδοση».

Κάτι ακόμη που δεν το λέει, μάλλον για λόγους ευγενείας προς τον κ. Αναστασιάδη αλλά είναι ακρότατα σημαντικό, αφήσαμε την εσωτερική πτυχή του Κυπριακού εξ ίσου κρίσιμη και σε αλληλεπενέργεια με την εξωτερική στην αποκλειστική διαχείριση του Κυπρίου Προέδρου.

Μία ελλαδική παρέμβαση στην εσωτερική πτυχή θα είχε προστατεύσει τον Ελληνισμό από την γαλαντομία του κ. Αναστασιάδη, ιδίως στο τελευταίο «Δείπνο» όπου εδώρισε στους Τ/Κ εκ περιτροπής προεδρία, veto επί πάσης αποφάσεως (μπορεί να λειτουργήσει ένα κράτος υπό απαγόρευση;), προήγηση χρηστών έναντι ιδιοκτητών στις κατεχόμενες περιουσίες, τέσσερις ελευθερίες κτλ.

Δυστυχώς τα συγκυβερνώντα κόμματα ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ κατήντησαν «αχθοφόροι της τουρκικής προπαγάνδας και σημαιοφόροι της αυτοκαταστροφικής πολιτικής» (Π. Νεάρχου, Παρόν, 23/7/17). Δείχνουν να μη αντιλαμβάνονται ότι η ευτυχώς ματαιωθείσα ¨λύση¨ απέβλεπε στην παράδοση του στρατηγικού ελέγχου ολόκληρης

της μεγαλονήσου στην Τουρκία και δια της ευθανασίας της Κυπριακής Δημοκρατίας στην καταβρόχθιση του φυσικού της πλούτου από το τουρκικό Ισλάμ.

Ο Άιντα αμετακίνητος στη θέση του- και στις «θέσεις» του- αφού ουδείς αξίωσε την απομάκρυνσή του ως παταγωδώς αποτυχημένου, δολοπολκεί με την αδρή συνδρομή του βρετανικού παράγοντα, στήνοντας νέα Πενταμερή πριν από τις προεδρικές της Κύπρου (Φεβρουάριος 2018). Ο ρόλος της Βρετανίας υπήρξε ανέκαθεν ύπουλος. Τσακίζει κόκκαλα η διαπίστωση του Leon Bloy (Quatre ans de captivite 1900-1904): «Η Αγγλία είναι για τον κόσμο ό,τι ο διάβολος για τον άνθρωπο»! Η Βρετανία ουδέποτε έπαψε να βυσσοδομεί κατά της Κύπρου. Τώρα μηχανεύονται με τον απίθανο Άιντα να αποσύρουν τα ΗΕ την ειρηνευτική δύναμη.

Σε κρίσιμες ώρες, τις παραμονές του απελευθερωτικού αγώνα, ο Νίκος Καζαντζάκης έγραψε το 1954: «Η *Κύπρος* δεν είναι τώρα μια λεπτομέρεια, ένα νησί στην άκρα της Μεσόγειος θάλασσας· για μια στιγμή γίνεται *το μοιρόγραφτο κέντρο* *όπου παίζεται η ηθική αξία του σημερινού ανθρώπου*».

Και το σοφό επιμύθιο: «Υπάρχει στον κόσμο τούτον ένας μυστικός νόμος- αν δεν υπήρχε, ο κόσμος θα ‘ταν από χιλιάδες χρόνια χαμένος – σκληρός κι απαραβίαστος: το κακό πάντα στην αρχή θριαμβεύει και πάντα στο τέλος νικιέται. Θαρρείς κι είναι απαραίτητος αγώνας πολύς κι ιδρώτας πολύς και δάκρυο για να ξαγοράσει ο άνθρωπος το δίκιο του· κι η ελευθερία είναι το πιο ακριβοαγόραστο αγαθό· δε δίνεται δωρεάν μήτε από ανθρώπους μήτε από θεούς· πηγαίνει από χώρα σε χώρα, όπου τη φωνάξουν, από καρδιά σε καρδιά, ανύπνωτη, ανυπόταχτη, χωρίς συμβιβασμό. Τώρα τη βλέπουμε, με σίγουρην ορμή, να δρασκελάει τα χώματα της Κύπρου· και σε λίγο τα πόδια της θα γεμίσουν αίματα. Έτσι πάντα αυτή ανοίγει δρόμο» (Οι άγγελοι της Κύπρου, Ν. Εστία, 15/9/54).

Και μια όχι ασήμαντη λεπτομέρεια: στην γεώτρηση της Total οι Κύπριοι αφιέρωσαν το Οικόπεδο 11 στον τοπικό τους άγιο Ονησίφορο και ξεκίνησαν τις εργασίες ανήμερα της γιορτής του. Εύγλωττον: «Μη φοβηθείς αυτόν που στήριξε/ στην πίστη πάνω την ελπίδα./ Τον είδα στη ζωή να μάχεται/ μα πάντα ανίκητο τον είδα» (Ιω. Πολέμης).

Οι (τουρκ)αλβανοί συνεχίζουν με περίσσιο τουρκικό θράσος που αντλούν από την Άγκυρα τις προκλήσεις κατά του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Τώρα κατεδαφίζουν τουριστικά ακίνητα, χαρακτηρισμένα από τους ίδιους διατηρητέα, στις Δρυμάδες της Χειμάρρας. Λεπτεπίλεπτη η διαμαρτυρία του ελληνικού ΥπΕξ. Αναφέρεται στην υποψηφιότητά τους στην ΕΕ για την οποία ωστόσο δεν δείχνουν

ιδιαίτερη πρεμούρα, τους αποκρυώνει άλλωστε και ο τούρκος κηδεμόνας του. Πάντως για να προσγειωθούμε, η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνει η αλβανική ηγεσία είναι αυτή των *αντιμέτρων*. Των σοβαρών αντιμέτρων. Αυτά δεν ανακοινώνονται. Λαμβάνονται!

Τα κόμματα σε μια δημοκρατία πρέπει να είναι όπως η γυναίκα του Καίσαρα που οφείλει να είναι και εξ ίσου να φαίνεται τίμια. Το ακατάσχετο των τραπεζικών λογαριασμών των πολιτών είναι μόλις 1000€, των κομμάτων ήταν το πελώριο 40%. Μετά την β΄ αξιολόγηση η Βουλή λόγω κατακραυγών την ανάγκη φιλοτιμία ποιούμενη κατέβασε το 40 στο 10%. Προχθές. όμως, επανήλθε ομοφώνως στο 40%! Έτσι, όμως, ούτε είναι, ούτε φαίνεται τίμια.

Πρόεδρος Δημοκρατικής Αναγέννησης